

Antysemityzm jest psychopatologicznym zaburzeniem osobowości

Rudolph Löwenstein nazywa antysemityzm "społeczną chorobą psychiczną", Erich Simmel mówi o "masowej psychozie, która pokazuje psychoanalityczne badania nad kształtowaniem charakteru, że irracjonalne idee w harmonii z irracjonalnymi impulsami do działania służą potrzebie ponownego znalezienia patologicznego zaburzenia i równowagi psychicznej. Zbiorowy charakter wspólnoty, jej cywilizacji, podlega również zaburzeniom psychopatologicznym, które wytwarzają antysemityzm jako irracjonalne zjawisko masowe. Antysemityzm jest psychopatologicznym zaburzeniem osobowości, powrotem do ontogenetycznego i filogenetycznego etapu rozwoju. Nienawiść rządzi stosunkiem do środowiska. Generuje antysemityzm wraz z innymi stanami chorobowymi. PA potwierdza, że antysemityzm jest patologicznie patologiczny. Poprzez irracjonalne pomysły połączone z irracjonalnymi impulsami do działania, próbujesz przezwyciężyć swoje patologiczne zaburzenia i odzyskać równowagę psychiczną. Freud mówi, że w cywilizacji zbiorowe kształtowanie charakteru jest analogiczne do rozwoju charakteru w jednostce. Istnieje gra pomiędzy tworzeniem postaci indywidualnych i zbiorowych. Antysemityzm jest irracjonalną, indywidualną ideą, która służy potrzebom jednostki poprzez irracjonalne impulsy do działania, patologiczne zaburzenie. Zbiorowy charakter wspólnoty, jej cywilizacja, podlega również zaburzeniom psychopatologicznym. To patologiczne podobieństwo jednostki i zbiorowości powoduje wzmocnienie i przywiązanie, ukierunkowaną nerwicę, masową psychozę i urojenia. Identyfikacja rzutowa w Kleinie: wyraźnie widać, że poszczególne części "ja" są rozdzielane i rzutowane na inną osobę. Istnieje nieświadomy mechanizm obronny, część wydzielona jest zwracana zaborczo i realizowana.

Projekcja Freuda: "[...] Przekształcam to, co jest we mnie, w innych. Chociaż nie czuję tych uczuć we mnie". Projekcję tę można znaleźć szczególnie w paranoi lub w normalnych formach myślenia, takich jak wiara. Antysemita nie widzi siebie jako chorego, nigdy nie

będzie szukał terapii. Kolektywy opowiadają się za jednostką w swoistej propagandzie, wspólnym interesie jako związek na rzecz politycznych władców.

Sumienie jednostki wyłącza się w masach, odpowiedzialność przenosi się na przywódcę lub na kolektyw (patrz psychologia masowa). Osobowość jest wzmocniona, ale w rzeczywistości nie jest to zdrowy wzrost pewności siebie. Rzeczywistość jest doświadczana jako iluzja. Żadna osoba nie jest skłonna wziąć na siebie odpowiedzialności za to, co się dzieje. Korzyści: ci, którzy sami są nękani uczuciami niższości, przekształcają je w uczucia władzy w kolektywie. Perspektywa poprawy sytuacji życiowej pozwala jednostce stać się naśladowcą. W nadziei na poprawę ich sytuacji społecznej. Poprzez wspólnotę uderzające "ja" osoby wzmocnia się. Aby postrzegać antysemityzm jako czystą neurozę masową, jest on zbyt mały, neurotyczny człowiek nigdy nie może tworzyć grupy. Tylko krótka adaptacja do zbiorowości może mieć miejsce. Neurotyka nie może ani wytworzyć, ani utrzymać przy życiu zjawiska masowego.

Dlaczego antysemityzm nazywany jest irracjonalnym zjawiskiem masowym? Aby odpowiedzieć na to pytanie, konieczne jest zbadanie związku między antysemityzmem a cywilizacją. Większość parlamentarzystów, którzy muszą walczyć z antysemityzmem jako siłą polityczną, zawsze świadomie decyduje o jego znaczeniu dla cywilizacji, a nie antysemityzmu. W 1890 roku Eugen Richter, jeden z wielkich niemieckich parlamentarzystów w niemieckim Reichstagu, powiedział: "Jeśli pozwolimy na rozwój tego ruchu, zniszczymy filary, na których opiera się nasza kultura." Niemiecki minister spraw zagranicznych Rathenau, pochodzenia żydowskiego, oświadczył po pierwszej wojnie światowej. "Antysemityzm jest pionową inwazją na społeczeństwo przez barbarzyńców". Rathenau został zamordowany przez nazistów. Przykład Niemiec pokazuje, że antysemityzm może odwrócić proces cywilizacyjny i przywrócić antysemicką osobowość do etapu prymitywnego kanibalizmu. Psychoanaliza wykazała, że antysemityzm niszczy osiągnięcia cywilizacji. Proces cywilizacyjny

produkuje antysemityzm jako patologiczną symptomatologię, która niszczy glebę na powierzchni ziemi.

co ona kombinuje. Antysemityzm jest złośliwym wrzodem na ciele cywilizacji. Jeśli przyjrzeć się różnym oskarżeniom wobec Żydów, można zauważyć niezadowolenie antysemitów, jeśli chodzi o żydowskie cechy charakterystyczne, że Żydzi wolą korzystać raczej ze swojej psychicznej niż fizycznej siły, ponieważ ich intelekt jest lepiej rozwinięty niż ich budowa

ciała. Żydzi dominują w zawodach, w których zdolność intelektualna ma kluczowe znaczenie. Antysemityzm z pewnością nie jest w stanie wyjaśnić tej pozytywnej myśli. Jeśli spojrzymy na historię, dowiemy się, że wspomniane cechy osobowości nie są przyczyną, ale wynikiem antysemityzmu. Żydowski składał się z wojowników, grochu, grochu i innych gatunków zwierząt.

Konflikt, ego załamuje się, ponieważ nie jest w stanie rozwiązać konfliktu ambiwalencji z rodzicami.

Adorno nazwał propagandę "czynnikiem organizacyjnym" masowego ruchu narodowego socjalizmu.

Analiza propagandowa pokazuje, że jej celem jest uchwycenie ludzi poprzez zabawę na nieświadomych mechanizmach. Faszysta tworzy obrazy w umysłach słuchaczy bez rzeczywistości, czyli rodzaj zorganizowanej ucieczki myśli. Propaganda ta zawiera pokręconą logikę i fantastyczne zniekształcenia rzeczywistości. Ich instrumentem jest stereotypowa gra filmów i audycji radiowych. Pozwala to słuchaczowi postawić własne neurotyczne lub psychotyczne dyspozycje w służbie celów zorientowanych na rzeczywistość. Lider najlepiej wie, jak sprzedać ludziom swoje wady psychiczne. Wał ludzi i liderzy mają podobną strukturę. Te same myśli i uczucia istnieją od samego początku. Propaganda przynosi satysfakcję zwolennikom. Jako wdzięczność akceptuje myśli swoich liderów, np: Dlaczego Hitler był popularny? Zaproponował ludziom pokaz tanich wybryków. Zwykli ludzie dziękują mu za to i obiecują podążać za nim. Przemówienie propagandowe jest nadużywane jako nowe objawienie religijne. Wzorce propagandowe zostały ustandaryzowane z powodów psychologicznych. Cechą charakterystyczną faszystowskiego rytuału jest ukryta aluzja objawienia faktów, do której się nawiązuje, ale zazwyczaj nie ma to miejsca. Również w tym celu można łatwo podać racjonalny powód. Prawo lub przynajmniej panujące konwencje wykluczają otwarte lub pronarzystyczne lub antysemickie wyrażenia. Mówca, który chce przekazać takie idee, musi raczej uciekać się do metod pośrednich. W ten sposób słuchacz ma prawo głosu i każde wyjaśnienie jest z nim zgodne. Harmonia między liderem a słuchaczem jest tworzona, jak już wspomniano, za pomocą ukrytych wskazówek. Inscenizacja rytuału jest biała.

Antysemityzm wtórny

Antysemityzm wtórny rozumiany jest jako zmiana formy, w której funkcja obrony przed długiem zostaje zastąpiona funkcją redukcji długu. Prowadzi to do powstawania międzypokoleniowych współników. W późniejszych pokoleniach istnieje nabyte narcystyczne tabu dotykowe wobec przeszłości NZ. Odzwierciedla się to w przekazywaniu nieświadomych formacji afektywno-obronnych. Konfrontacja z poczuciem winy przekazywana jest następnemu pokoleniu. To młode pokolenie utożsamia się z stłumionym poczuciem winy pokolenia rodziców. Ale uznanie winy wymaga strategii pomocy. Są one wielorakie. Młode pokolenie musi przejąć zadanie przetwarzania długów, oznacza to represje i poszukuje nowych strategii redukcji długów. Nazywa się to na przykład grą w wtórny antysemityzm:

Formy gry

- Ogólna krytyka państwa Izrael w formie porównań NS (antysyjonizm)
- Relacja Holocaustu w porównaniu z innymi ludobójstwami
- Założenie, że Żydzi wykorzystają rolę ofiar Holocaustu w celu uzyskania korzyści politycznych i ekonomicznych.
- Ataki terrorystyczne z dnia 11 września 2001 r. w USA
- zapotrzebowanie końcowe
- Poszukiwanie innych "gorszych" antysemitów (np. Arabów)

Rosnący rasizm antymuzułmański jest formą wtórnego antysemityzmu, tzn. sprawcy są jeszcze gorsi od nas. Żyje się pozycją wyższości moralnej. Unikamy konfrontacji z własnymi antysemitycznymi tendencjami. Antysemityzm deklарowany jest jako istotna cecha islamu, powstaje gigantyczny scenariusz zagrożenia. Muzułmańscy imigranci stanowią rosące zagrożenie, któremu należy przeciwdziałać wyczerpującymi się środkami demokratycznymi. Antysemityzm wywodzący się od muzułmanów opiera się na społecznościach. Wtórna tendencja antysemityczna jest w większym stopniu odzwierciedleniem naszej rzeczywistości społecznej, migracji. Nowoczesne technologie komunikacyjne umożliwiają utrzymanie tradycyjnych postaw np. na dużych odległościach: Antysemityczne programy telewizyjne przekazują antysemityczne komunikaty Allgaier w formie wiadomości lub seriali. W ankiecie przeprowadzonej wśród młodzieży z różnych środowisk społecznych i

geograficznych. Stwierdzono, że dzięki mediom istnieje silna dynamika propagandowa na rzecz antysemityzmu, która łączy i jednoczy różnych ludzi. Druga część badania dotyczy nauczycieli w szkole: są tu dwie grupy. Grupa 1 z silną tendencją do trywializowania. Kwestionują oni antysemickie podejście do problemu.

w szkole. Grupa 2 przesadza z tym problemem. Antysemityzm to czysty problem uczniów muzułmańskich, nie występuje u uczniów niemieckich. Uczniowie muzułmańscy są postrzegani jako grupa zagraniczna. Żyją w świecie równoległym do Niemców. Nie chcą też integrować się w domu. Podżegani przez media i opinię publiczną, podejmują niefiltrowane, antysemickie idee i wspólnie kontynuują działania przeciwko nim. Myślenie i działanie kończy się irracjonalnymi i neurotycznymi ostrzeżeniami. Wywołuje to antysemicką nienawiść.

Dziś forma obrony przed długiem zmieniła się w formę umarzania długów, tzn. wnuki pokolenia wojennego uznały winę swoich przodków i domagają się za nią umorzenia, tak aby wtórny antysemityzm nadal istniał.

Bibliografia

Freud, S. Freud, *The Discomfort in Culture* (1930), w: Frankfurt 1963, .456 - 481.

Antysemityzm 1, Ernst Simmel, 2. Theodor W. Adorno, 1993 Verlag Frankfurt am Main (i propaganda faszystowska 2006).

Antysemityzm 1, Ernst Simmel, 2. Theodor W. Adorno, 1993 Verlag Frankfurt am Main (i propaganda faszystowska 2006).

<http://www.nadir.org/nadir/aktuell/2002/01/26/8308.html>

M. Brunner, *Wspólnota Narodowa, Perpetracja i antysemityzm* (2011)

Adorno, Theodor W. (1997): *Zur Bekämpfung des Antisemitismus*.in:Ders.: *Zbiór pism:20.1.Frankfurt nad Menem* (Suhrkamp), S. 360-383

Univ. Prof. Dr. Andrawis